

217

Куда *г. Київ - 54*
буль. Ткалова 52 кв. 38

Кому *Мачува Володимир*
Житловий

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

215480
с. Баромня

Вітрокільницького р-н.
Сумської обл. вулиця р/д
Леука Леукайло Мико.

215480

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Внимание!
Образцы написания цифр индекса:

Дизайн

Хризантема мелкоцветная

© Министратство связи СССР, 1987
30.04.82 Цена 6 к. Художник Т. Баршова

Изготовлено в Рязской ф-ке Гознака

Судавської обл., Шпроттянського р-ну село Вдольня, вулиця Гаданська, то Мура Михайло Максимович.

Ветеран війни і ^{праці}труда пенсіонер. 74 роки кар. 2 Нас було в дусі сім'ї 1927р. був недорід дідів.

Тришов батько наш з війни голод змисні, їдв в пшану, пішов до людей де могли розжияти ^{кращою} деревини, ^{кони}їто що дасті. Тільки гною, ми взяли, сіждемо того дня, дамо нам землі на їданя. Батько поштував у Н. Н. З. Ми че довоє баті дивимая у оді. З ненацама від фюрери помер наш рідний баті. 2 Мистам пасти корів.

3а

(Брати старший і середній), дідусяві, 78 р. було, пів ланті і з конями, земле віддавали середня-кам з половини Мама з третім меншим сном поралась подвору і на в городі, не яка тинько наше життя, заробити грошей, купили рядого коня, сі 15 р. аралм, засівали. Де не узялася Колеттвизация Мама, як віднячного двору, перше зашсалає у „Соз“ не дивляєи на це, наложили здалу дідів. Перший раз ми вилонали, другий-че влезі. Тришов сін нашого дідує а його даєи з вивонавцям, у нас на даті, на стам стояло 2 мішки по 3 пуди житі і пшениці, колізі ми, забрали Мама плає, наше ^{лиши}остав, Серого, свовму

Батькові та моїм дітям, вони ж твої плам'яники.
То градили ^{наганяли} наганяли, на віз повезли. Мама плаче, діти
тепер, свовру, до сина. Дішов дідусь Азар до сина.
Син видавав порцію посарям, ну батько проєв у сина,
то не дав, дідусь ^{неволов} у сворин помер, мамі змизано.
Люди здавали ^{але} суєніювали до раших полей, ну враги
війшали у сізбу та ^{ло} пову у п'ятому мшав, йачі дошли
як муди, а люди ^{дшувати} ішли до лісвоарні там слоб'ям
п'єтти, там і мерли, тишу болягу, ну правду.
Брай мій, Сашко, ^{неволов} проєддився у сворин помер парубоач.
Мамі з найменшим братом ^{євван} буди важши і'м пору дуд
та жовтвєга.

А витисю вашу газету 25 р. підряд "Сілені Вісті"
А прочитав 3^ю сігня, а промислю Стахову, П,
Хай її спідна не шаєна доля за її слєроз.

Ан що буда дана команга, а унесу свою пенєю на книгу
На жмал, що ^{погано} плохо у нас у селі до цього тягнутьє мади
У нас в селі ^{бараня} бараня ^{тисєв} тисєв ^{треба} треба
У нас вилерла не ^{одна} тисєв, до 30х років було 12 т. по. єт.

Ви, Володимир Антєнович, пишете свої матеріали,
а я свої-своїм онукам 10 дум. дай витатот і мої і вше
Кремль. Великого вам уєнїху у вашїм тудї, тисєв
Мудя Михайло Максимовєв, а мий ^{мшувєв} осєвєз живим.

На все добре 22.5.25р.

Ветеран війни і праці.

На рахунок мій я.

Оттак і в то не дораці

Тата то доленька моя.

Прохив не воив.

Нікого я не обманюв.

Школу еоді на волі.

У щасливій долі.

Дуро! вийду з двору

Де кака на ту пору

Щось йому не так!

Або все на дурняк.

А жаль то був маме

Такого зрісту й я

Хот як би не вертисе

Уго це доленька моя.

Дивсь не дивитсья ії богу

Вийшло з двору надорогу

Ніщо що десь що вчати

До руки свердлать

Де не зможе дідуся!
З добрим ранком!
А несе все.

Тисяч по-за рамками!

Місця діяти рокив настига.

Закон від тебе вимага.

Історії буди вірними.

До людей привітними.

Ось яка в нас перестройка!

На вівка по мовля.

Мислю трудно обдуриати.

Вона зна вуди біжати.

Владимир Антонович ми звали незнайомі
Я Гретів став сиротого, кодив я вшолу 2, 5 р.
Я сам від себе пишу для своєї Гануль, а ді
воно годитися зі ні а я пишу, будь ласка
повідомте мені то я не буду старістю
забачитися, дайте мені пораду.
Я написав 40 куплетів, від самого
Сталінграда, і на регтазі пралер закріпками
поєднав в газету Селове-жизни, там не опазалос
консультанта по Українському язичу вернули назад
Мого Фунотись. 22.3.39р. Продати записки